

рече: Стани, яждь; защото много ти е пялътъ. И станж та яде и пи, и съ крѣпостъ-тѫ на онова ястie пялтова *четыридесет дни и четыридесет нощи, дори до Хоривъ горж-тѫ Божій.

9 И влѣзъ тамъ въ пещерж, и насели ся тамъ: и его, бывде слово Господне къмъ него, та му рече: Шо правиши тукъ,

10 Иліе? А той рече: *Поревновахъ много за Господа Бога на силы-тѫ; защото Израилеви-тѫ сынове оставихъ завѣтъ-ти, олтари-тѫ ти съборихъ, и *пророцы-тѫ ти избихъ съ мечъ: и *останжъ азъ самъ, и искатъ живътъ ми, да го отнемжъ.

11 И рече: Издѣзъ, та застани ⁱна горж-тѫ, прѣдъ Господа. И его, Господь минува и ⁱⁱвѣтръ голъмъ и силенъ цѣпъ-ти горы-тѫ и стрываше скалы-тѫ прѣдъ Господа: и Господь не бѣ въ вѣтръ-ти: и подиръ вѣтръ-ти тржъ: Господь не бѣ

12 въ тржъ-ти: И подиръ тржъ-ти огнь: Господь не бѣ въ огнь-ти: и подиръ

13 огнь-ти, тихъ и тънкъ гласъ. И като чу Илія, ⁱⁱⁱпокры лице-то си съ кожухъ-ти си, та излѣзе, и застанж въ входъ-ти на пещерж-тѫ.

14 И это, гласть къмъ него: и рече: Шо правиши тукъ, Иліе? И рече:

15 Поревновахъ много за Господа, Бога на силы-тѫ; защото Израилеви-тѫ сынове оставихъ завѣтъ-ти, олтари-тѫ ти съборихъ, и пророцы-тѫ ти избихъ съ мечъ: и *останжъ азъ самъ, и искатъ

16 живътъ ми да го отнемжъ. И рече

17 му Господь: Иди, върни ся въ пялъ-ти си къмъ пустынїж-тѫ на Дамаскъ: и когато отидешь, ^{iv}помажи Азаила за царь

18 надъ Сирій: А ^vИиу Намессіевъ-ти сынъ ще помажешъ за царь надъ Израиля: и

19 Елиссея Сафатовъ-ти сынъ, отъ Авел-меолъ, ще помажешъ за пророкъ вмѣсто

20 тебе. И ѿще бѫде, щото оногози, който ся избави отъ мечъ-ти на Азаила, ще го умъртви Ииу: и оногози, който ся избави отъ мечъ-ти на Ииу, ^{vi}ще го умъртви

21 Елиссея. Оставилъ обаче въ Израиль седмъ тысячи, всички-ти който не сѫ прѣклонили колѣна Ваалу, и ^{vii}всякъ уста

които не е сѫ цѣпували.

22 И търгихъ отъ тамъ, та намѣри Елиссея, Сафатовъ-ти сынъ, като орѣше съ

23 дванадесетъ супруга волове прѣдъ себе си, и той бѣ съ дванадесетъ-ти: и ми-ни Илія близу край него, та хъврли вързъ

24 него кожухъ-ти си. А той оставилъ волове-ти, та ся завече вслѣдъ Илій, и рече:

25 *Нека цѣпувамъ, моліжъ, отца си и май-къ си, и ^{viii}тогазъ ще тя послѣдувамъ. И

рече му: Иди, върни ся; защото ѩо ти

21 съмъ направиъ? И върни ся отъ подиръ му та зѣ единъ супругъ волове, и закла гы, и ^{ix}*опече месо-то имъ съ оржіята на волове-ти, и даде на людие-ти, та ядохъ. Тогазъ станж та отиде вслѣдъ Илій, и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ Венададъ Сирійски царь събра всички-тѫ си силж: (а *имаше* съ него тридесет и два царіе, и коніе, и колесници:) и възлѣзе та обсади Самарій, и ратование *ix*.

2 И проводи вѣстители на Ахаава Израилевъ-ти царь въ градъ-ти, и рече му: Така говори Венададъ: Сребро-то ти и злато-то ти е мое: и жены-ти ти

3 и красны-ти чада сѫ мои. И отговори Израилевъ-ти царь и рече: Споредъ слово-то ти, господарю мой царю, твой съмъ

4 азъ, и всичко каквото имамъ. И дойдохъ пакъ вѣстители-ти, та рѣкохъ: Така говори Венададъ, и казува: Понеже испрводихъ къмъ тебе, и рекохъ: Сребро-то си, и злато-то си, и жены-ти си, и чада

5 та си, ще дадешъ менѣ; Но утѣ, около тойзи часъ ще пратѣ рабы-ти си при тебе и ще прѣдирятъ домъ-ти ти, и домове-ти на рабы-ти ти: и каквото е желателно прѣдъ очи-ти ти, ще турятъ въ рѣ-

6 цѣ-ти си, и ще го земѣтъ. Тогазъ повы-
7 кихъ Израилевъ-ти царь всички-ти старѣшини на мѣсто-то, та рече: Размыслѣте, моліжъ, и виждете че той зло иска; защото проводи до мене за жены-ти ми, и за

8 чада-ти ми, и за сребро-то ми, и за зла-
9 то-то ми, и не му отрѣкохъ нищо. И рекохъ му всички-ти старѣшини и всички-ти людие: Да не послушашъ, нито да склонишъ. За то рече на Венададовъ-ти вѣ-
10 стители: Каждѣте на господара ми царь-ти: Всичко каквото заржча ты на рабы-ти си наий напрѣдъ, ще направиъ: но това нѣщо не можж да направиъ. И вѣстители-ти си отидохъ, та му отнесохъ отвѣтъ.

11 И пакъ му проводи Венададъ, и рече: ^{viii}Така да ми направиъ богове-ти, и та-
12 ка да приложатъ, ако прѣстъ-ти на Самарій бѫде доволна за по единъ шепж на всички-ти людие, които мя слѣдуватъ. И отговори Израилевъ-ти царь и рече: Каждѣте *ix* му: Който ся опасува съ оржія, нека ся не хвали, както който ги распасува.

13 А когато Венададъ чу това слово, ^xпіеше той и царіе-ти що бѣжж съ него въ шатъ-
14 ри-ти, и рече на рабы-ти си: Опълчите ся. И опълчихъ ся противъ градъ-ти.

15 И ето дойде при Ахаава Израилевъ-ти

² Виж. Исх. 34; 28. Втор. 9; 9, 18. Мат. 4; 2.

³ Исх. 3; 1.

⁴ Рим. 11; 3.

⁵ Же Числ. 25; 11, 13. И псал. 69; 9.

⁶ З Гл. 18; 4.

⁷ и Гл. 18; 22. Рим. 11; 3. и Исх. 24; 12.

⁸ къз. 1; 4. 37; 7.

⁹ л. Виж. Исх. 3; 6. Иса. 6; 2.

¹⁰ и Ст. 9.

¹¹ и Ст. 10.

¹² о 4 Пар. 8; 12, 13.

¹³ и 4 Цар. 9; 1—3.

¹⁴ р. Лук. 4; 27.

¹⁵ с 4 Цар. 8; 12. 9; 14 и др.

¹⁶ 10; 6 и др. 13; 3.

¹⁷ т. Виж. Осія 6; 5.

¹⁸ у Рим. 11; 4.

¹⁹ ф. Виж. Осія 13; 2.

²⁰ и Мат. 8; 21, 22. Лук. 9; 61,

²¹ 62.

²² и 2 Цар. 24; 22.

²³ а Гл. 19; 2.

²⁴ 6 Ст. 16.